

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra, 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Elisenu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estepé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Cata-
lunya Nord), Guillem Chacón (Franja de Ponent), Jo-
an Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca),
Anna Sàez (Lleida), Àlvar Vallis (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Elisenu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jau-
me Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alicia Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Fotos portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alós (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneira, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La setmana passada es va confirmar que José Luis Olivas, un polític de llarga trajectòria en el PP que va acabar com a president de la Generalitat Valenciana entre juliol del 2002 i juny del 2003, quan Zaplana va fer el salt a Madrid, serà probablement el pròxim president de Bancaixa, la principal institució financera del País Valencià. Pocs dies abans, l'actual president de Bancaixa, Julio de Miguel, anunciava que renunciava a continuar com a president, quan havia dit anteriorment que volia seguir al capdavant de la caixa d'estalvis. Sobre De Miguel, però, havia caigut la llarga mà d'Eduardo Zaplana. Havia comès l'error d'intentar aturar la sagnia que Bancaixa està patint en el parc temàtic Terra Mítica, i ho ha pagat amb el càrrec.

Amb el quasi segur nomenament de José Luis Olivas com a president de Bancaixa culmina la llarga carrera d'hiperpolitització de les entitats financeres engendrada pel Partit Popular molt poc després d'arribar al poder. L'any 1997, aquest partit va aprovar una llei de caixes que donava la preeminència als representants triats per la Generalitat i pels ajuntaments. S'intentava així accelerar la caiguda dels reductes socialistes que quedaven en aquestes institucions i sotmetre-les a una intervenció política molt més forta que la que havia aplicat l'anterior administració autonòmica. La idea de Zaplana, com començaria a demostrar-se molt poc després, era que les dues principals caixes valencianes. Bancaixa i la CAM, finançaren els grans projectes de la Generalitat Valenciana. La funció que han acabat fent aquestes institucions, d'aportació de capital als projectes faraònics del Consell, ha provocat importants forats financers. Les successives injeccions de capital per mantenir les constants vitals de Terra Mítica han acabat finalment revoltant els tècnics de Bancaixa, i, de retruc, han fet que caiguera en desgràcia el seu president.

Ara, contra les recomanacions del mateix Banc d'Espanya, que alerta de l'excés de politització de les caixes d'estalvi, el PP es garanteix la submissió de Bancaixa amb el descarat nomenament d'un polític del partit com a president del principal poder financer valencià, amb el sorprenent suport del PSPV, partit que hauria d'explicar públicament per què s'ha convertit en aval d'una operació tan poc edificant per a l'estabilitat de la més important caixa d'estalvis valenciana.

El probable nomenament d'Olivas és una mostra més de la increïble voracitat d'Eduardo Zaplana per conservar tots els principals àmbits de poder del País Valencià a les seues mans, sense el més mínim respecte cap a l'estabilitat d'unes institucions que haurien de complir un paper molt diferent al que els ha assignat l'actual portaveu del Govern, però és també una demostració de la poca consistència que té al País Valencià l'entramat d'allò que s'anomena la "societat civil", que ni tan sols ha aixecat la veu contra una maniobra d'aquestes característiques.

Als nostres lectors

Enginyer de camins de professió i polític frustrat de vocació, Florentino Pérez ha obtingut la notorietat a través de la presidència del Reial Madrid i dels seus negocis, capitanejats per l'empresa de construcció i serveis ACS. Aquesta setmana, EL TEMPS aprofundeix en la faceta de l'home negoci, una veritable fàbrica de fer diners, que curiosament va néixer a Catalunya ara fa vint anys. Astut com pocs, Florentino ha sabut rendibilitzar al màxim les seves amistats, entre elles la de l'advocat i exportaveu del grup parlamentari de CiU a Madrid Miquel Roca, que ha resultat cabdal en les relacions entre Florentino i La Caixa. De la mà de socis tan destacats com la família March, l'empresari madrileny ha estès les urpes d'ACS arreu de l'estat. Té interessos a Catalunya i també al País Valencià, on l'amistat amb Eduardo Zaplana li ha obert de bat a bat l'accés als contractes d'obra pública de la Generalitat Valenciana.

Bàrbara Amorós, redactora